

**A MULTILATERÁLIS ADÓEGYEZMÉNY ÉS A MAGYARORSZÁG KORMÁNYA
ÉS A SZAÚD-ARÁBIAI KIRÁLYSÁG KORMÁNYA KÖZÖTT A KETTŐS
ADÓZTATÁS ELKERÜLÉSÉRŐL ÉS AZ ADÓZTATÁS KIJÁTSZÁSÁNAK
MEGAKADÁLYOZÁSÁRÓL A JÖVEDELEM- ÉS VAGYONADÓK TERÜLETÉN,
RIJÁDBAN, 2014. MÁRCIUS 23. NAPJÁN ALÁÍRT EGYEZMÉNY
EGYBESZERKESZTETT SZÖVEGE**

Általános nyilatkozat az Egybeszerkesztett szöveget tartalmazó dokumentumhoz

Ezen dokumentum tartalmazza a Magyarország Kormánya és a Szaúd-Arábiai Királyság Kormánya között a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelem- és vagyonadók területén, Rijádban, 2014. március 23. napján aláírt Egyezmény (a továbbiakban: Egyezmény) alkalmazásához a Magyarország által 2017. június 7-én és a Szaúd-Arábiai Királyság által 2018. szeptember 18-án aláírt, az adóalap-erőzítő és nyereségátcsoportosítás megelőzése érdekében hozott, adóegyezményekhez kapcsolódó intézkedések végrehajtásáról szóló Multilaterális Egyezménnyel (a továbbiakban: MLI) módosított, egybeszerkesztett szövegét.

A jelen dokumentum a Magyarország által a letéteményeshez 2021. március 25-én benyújtott MLI álláspont és a Szaúd-Arábiai Királyság által a letéteményeshez 2020. január 23-án benyújtott MLI álláspont alapján készült. Ezen álláspontok az MLI-ban meghatározottak szerint módosíthatóak. Bármely MLI állásponttal kapcsolatos módosítás hatással lehet az MLI-nak az Egyezményre gyakorolt hatására.

Az Egyezmény és az MLI hiteles jogi szövege elsőbbséget élvez ezen egybeszerkesztett szöveggel szemben, és azok továbbra is alkalmazandóak.

Az MLI azon rendelkezései, amelyek az Egyezmény rendelkezései tekintetében alkalmazandóak, szövegdobozban lettek elhelyezve az Egyezmény megfelelő rendelkezéseivel összefüggésben. Az MLI rendelkezéseit tartalmazó szövegdobozok általánosságban az OECD Modellegyezmény rendelkezései sorrendjének megfelelően kerültek beillesztésre.

Az MLI rendelkezéseinek szövege az MLI terminológiájának az Egyezmény terminológiájához történő igazítása érdekében kerültek módosításra, (mint „Érintett Adómegállapodás” és „Egyezmény”, „Szerződő Joghatóságok” és „Szerződő Államok”), megkönnyítve az MLI rendelkezéseinek érthetőségét. A terminológiai változtatásoknak célja a dokumentum olvashatóságának javítása, és nem célja az MLI rendelkezéseinek tartalmi módosítása. Hasonlóképpen módosításra kerültek egyes MLI rendelkezések, amelyek az Egyezmény már meglévő rendelkezéseit érintik. Ezen rendelkezések az olvashatóság megkönnyítése érdekében az Egyezményben már alkalmazott jogi nyelvhasználathoz igazodnak.

Az Egyezményre vagy az Egyezmény rendelkezéseire történő hivatkozásokat minden esetben az MLI rendelkezéseivel módosított Egyezményre való hivatkozásnak kell tekinteni, amennyiben az MLI rendelkezései hatályba léptek.

Hivatkozások

A két ország letéteményeshez benyújtott MLI álláspontja megtalálható a letéteményes (OECD) honlapján (<http://www.oecd.org/tax/treaties/beps-mli-signatories-and-parties.pdf>). A két állam álláspontját a ratifikációt követően nyújtotta be a letéteményeshez, amelyre Magyarország részéről 2021. március 25. napján került sor, míg Szaúd-Arábiai Királyság részéről 2020. január 23. napján került sor.

Az MLI-rendelkezések hatályba lépése

Az MLI jelen Egyezményre alkalmazandó rendelkezései nem az Egyezmény eredeti rendelkezéseivel azonos időpontban lépnek hatályba. Az egyes MLI rendelkezések hatálybalépésének időpontja eltérő lehet attól függően, hogy az milyen adónemet érint (források vagy más kivetett adók), illetve attól, hogy Magyarország és a Szaúd-Arábiai Királyság hogyan rendelkezett arról MLI álláspontjában.

A ratifikációs, elfogadásról vagy jóváhagyásról szóló okmány letétbe helyezésének időpontja: Magyarország esetében 2021. március 25. napja, a Szaúd-Arábiai Királyság esetében pedig 2020. január 23. napja.

Az MLI hatálybalépésének dátuma: Magyarország esetében 2021. július 1. napja, a Szaúd-Arábiai Királyság esetében pedig 2020. május 1. napja.

Ez a dokumentum konkrét információkat tartalmaz arról, hogy az MLI egyes rendelkezései az Egyezmény tekintetében mely időpontban, illetve időpontot követően válnak alkalmazhatóvá.

Jelen dokumentum eltérő rendelkezése hiányában az MLI rendelkezései az Egyezmény tekintetében alkalmazandók:

- i. a külföldi illetőségű személyeknek kifizetett vagy jóváírt összegekre vonatkozóan levont források tekintetében, amennyiben az ilyen adók kivetését előidéző esemény 2022. január első napján vagy azt követően történik;
- ii. minden egyéb adó tekintetében, 2022. január első napján vagy azt követően kezdődő adózási időszakra vonatkozóan levont adókra.

EGYEZMÉNY MAGYARORSZÁG KORMÁNYA ÉS A SZAUÓD-ARÁBIAI KIRÁLYSÁG KORMÁNYA KÖZÖTT A KETTŐS ADÓZTATÁS ELKERÜLÉSÉRŐL ÉS AZ ADÓZTATÁS KIJÁTSZÁSÁNAK MEGAKADÁLYOZÁSÁRÓL A JÖVEDELEM- ÉS VAGYONADÓK TERÜLETÉN

Magyarország Kormánya és a Szaúd-Arábiai Királyság Kormánya,

[HELYETTESÍTVE az MLI 6. cikk 1 bekezdése által] [Attól az óhajtól vezérelve, hogy Egyezményt kössenek a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelem- és vagyonadók területén, és hogy kapcsolatukat továbbfejlesszék és előmozdítsák;]

Az alábbi, az MLI 6. cikk 1. bekezdése helyettesíti az Egyezménynek a kettős adóztatás elkerülésének szándékára utaló preambulumszövegét:

AZ MLI 6. CIKKE – A JELEN EGYEZMÉNY HATÁLYA ALÁ TARTOZÓ ADÓEGYEZMÉNY RENDELTETÉSE

Arra törekedve, hogy egyezményt kössenek a jövedelemadók területén a kettős adóztatás elkerüléséről anélkül, hogy lehetőséget teremtenek az adókijátszáson, illetve adóelkerülésen keresztül adómentességre, illetve csökkentett mértékű adózásra (ideértve azokat az adóegyezmények kedvezményeivel visszaélésre hivatott konstrukciókat, amelyek célja, hogy harmadik államokban belföldi illetőségű személyek közvetlen részesüljenek a jelen egyezmény nyújtotta kedvezményekből).

az alábbiak szerint állapodtak meg:

1. Cikk Személyi hatály

Ez az Egyezmény azokra a személyekre terjed ki, akik az egyik vagy mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségűek.

2. Cikk

Az Egyezmény hatálya alá tartozó adók

1. Ez az Egyezmény azokra a jövedelem- és vagyonadókra terjed ki, amelyeket az egyik Szerződő Állam vagy annak helyi hatóságai vetnek ki, a beszedés módjára való tekintet nélkül.

2. Jövedelem- és vagyonadóknak tekintendők mindazok az adók, amelyeket a teljes jövedelem vagy teljes vagyon, illetve a jövedelem vagy vagyon részei után vetnek ki, beleértve az ingó vagy ingatlan vagyon elidegenítéséből származó nyereség utáni adókat, a vállalkozások által fizetett bérek és fizetések teljes összege utáni adókat, valamint a tőke értéknövekedésének adóját.

3. Azok a jelenleg létező adók, amelyekre ezen Egyezmény különösen kiterjed:

(a) a Szaúd-Arábiai Királyság esetében:

- (i) a Zakat;
 - (ii) a jövedelemadó, beleértve a földgáz befektetési adót;
- (a továbbiakban: „szaúdi adó”);

(b) Magyarország esetében:

- (i) a személyi jövedelemadó;
 - (ii) a társasági adó;
 - (iii) a telekadó és
 - (iv) az építményadó
- (a továbbiakban: „magyar adó”).

4. Az Egyezmény rendelkezései kiterjednek minden olyan azonos vagy lényegét tekintve hasonló, bármely Szerződő Állam által kivetett adóra is, amelyet ennek az Egyezménynek az aláírása után a jelenleg létező adók mellett vagy azok helyett vezetnek be. A Szerződő Államok illetékes hatóságai értesíteni fogják egymást a vonatkozó adójogszabályaikban végrehajtott bármely lényeges változásról.

3. Cikk

Általános meghatározások

1. Az Egyezmény alkalmazásában, ha a szövegösszefüggés mást nem kíván:

(a) a „Szaúd-Arábiai Királyság” kifejezés a Szaúd-Arábiai Királyság területét jelenti, amibe beletartozik a területi vizeken kívüli terület is, ahol a Szaúd-Arábiai Királyság szuverén jogait és fennhatóságát gyakorolja a vizekben, tengerfenéken, az altalajon és természeti erőforrások felett a jogával és a nemzetközi joggal összhangban;

(b) a „Magyarország” kifejezés földrajzi értelemben használva Magyarországot jelenti;

(c) az „egyik Szerződő Állam” és a „másik Szerződő Állam” kifejezés Magyarországot vagy a Szaúd-Arábiai Királyságot jelenti a szövegösszefüggésnek megfelelően;

(d) a „személy” kifejezés magában foglalja a természetes személyt, a társaságot és bármely más személyi egyesülést, beleértve az államot vagy annak helyi hatóságait;

(e) a „társaság” kifejezés bármely jogi személyt vagy egyéb olyan jogalanyt jelent, amely az adóztatás szempontjából a jogi személyekkel azonos módon kezelendő;

(f) az „egyik Szerződő Állam vállalkozása” és „a másik Szerződő Állam vállalkozása” kifejezések az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy, illetve a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy által folytatott vállalkozást jelentik;

(g) a „nemzetközi forgalom” kifejezés az egyik Szerződő Államban tényleges üzletvezetési hellyel rendelkező vállalkozás által üzemeltetett hajó vagy légi jármű igénybevételel végzett bármilyen szállítást jelent, kivéve, ha a hajót vagy a légi járművet kizárólag a másik Szerződő Államban lévő helyek között üzemeltetik;

(h) az „állampolgár” kifejezés a következőt jelenti:

(i) bármely természetes személyt, aki az egyik Szerződő Állam állampolgárságával rendelkezik;

(ii) bármely jogi személyt, személyegyesítő társaságot, egyesülést vagy egyéb olyan jogalanyt, amely ezt a jogállását az egyik Szerződő Államban hatályos jogszabályokból nyeri.

(i) az „illetékes hatóság” kifejezés a következőt jelenti:

(i) a Szaúd-Arábiai Királyság esetében a pénzügyminiszter vagy meghatalmazott képviselője által képviselt Pénzügyminisztériumot;

(ii) Magyarország esetében az adópolitikáért felelős minisztert vagy meghatalmazott képviselőjét.

2. Ennek az Egyezménynek az egyik Szerződő Állam által bármely időpontban történő alkalmazásánál az Egyezményben meghatározás nélkül szereplő kifejezéseknek – ha a szövegösszefüggés mást nem kíván – olyan jelentésük van, mint amit ennek az államnak a jogszabályaiban abban az időpontban jelentenek azokra az adókra vonatkozóan, amelyekre ezen Egyezmény alkalmazást nyer; ennek az államnak az adójogszabályaiban foglalt meghatározások az irányadók ennek az államnak az egyéb jogszabályaiban foglalt meghatározásokkal szemben.

4. Cikk

Belföldi illetőségű személy

1. Az Egyezmény alkalmazásában az „egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy” kifejezés olyan személyt jelent, aki ennek a Szerződő Államnak a jogszabályai szerint lakóhelye, székhelye, bejegyzési helye, üzletvezetési helye vagy bármely más hasonló ismérv alapján adóköteles abban az Államban, beleértve az államot és annak bármely helyi hatóságát.

Ez a kifejezés azonban nem foglalja magában azokat a személyeket, akik ebben az államban kizárólag az ebben az államban lévő forrásokból származó jövedelem vagy az ott lévő vagyon alapján adókötelesek.

2. Amennyiben egy természetes személy e cikk 1. bekezdésének rendelkezései értelmében mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségű, helyzetét az alábbiak szerint kell meghatározni:

(a) csak abban az Szerződő Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben állandó lakóhellyel rendelkezik; amennyiben mindkét Szerződő Államban rendelkezik állandó lakóhellyel, csak abban az Szerződő Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amellyel személyi és gazdasági kapcsolatai szorosabbak (a létérdekek központja);

(b) amennyiben nem határozható meg, hogy melyik Szerződő Államban van létérdekeinek a központja, vagy ha egyik Szerződő Államban sem rendelkezik állandó lakóhellyel, csak abban az Szerződő Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben szokásos tartózkodási helye van;

(c) amennyiben mindkét Szerződő Államban van szokásos tartózkodási helye, vagy egyikben sincs, csak abban az Szerződő Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelynek állampolgára;

(d) amennyiben mindkét Szerződő Állam állampolgára, vagy egyiké sem, a Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik a kérdést.

3. Amennyiben e cikk 1. bekezdésének rendelkezései értelmében valamely nem természetes személy mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségű, csak abban az államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben tényleges üzletvezetési helye található.

5. Cikk Telephely

1. Az Egyezmény alkalmazásában a „telephely” kifejezés olyan állandó üzleti helyet jelent, amelyen keresztül a vállalkozás üzleti tevékenységét egészben vagy részben kifejti.

2. A „telephely” kifejezés magában foglalja különösen:

(a) az üzletvezetés helyét;

(b) a fióktelepet;

(c) az irodát;

(d) a gyártelepet;

(e) a műhelyt; és

(f) a természeti kincsek kiaknázására szolgáló bármely más telepet.

3. A „telephely” kifejezés magában foglalja továbbá:

- (a) az építési területet, az építkezési, szerelési vagy beszerelési munkálatot, vagy az ilyen területtel vagy munkálattal kapcsolatos felügyeleti tevékenységet, de csak ha az ilyen terület, munkálat vagy tevékenység 6 hónapnál hosszabb időtartamig tart.
- (b) egy vállalkozás által a munkavállalókon vagy a vállalkozásnál erre a célra elkötelezett más személyeken keresztül nyújtott szolgáltatásokat, beleértve a tanácsadási szolgáltatásokat, de csak akkor, ha az ilyen jellegű tevékenységek folytatása (ugyanazon vagy kapcsolódó projekt esetében) egy Szerződő Államon belül egybefüggően vagy megszakításokkal meghaladja a 183 napot bármely tizenkét hónapban.

4. E cikk előző rendelkezéseire tekintet nélkül nem minősül „telephelynek”:

- (a) létesítmények használata kizárólag a vállalkozás javainak vagy áruinak raktározása, kiállítása vagy kiszolgáltatása céljára;
- (b) készletek tartása a vállalkozás javaiból vagy áruiból kizárólag raktározás, kiállítás vagy kiszolgáltatás céljára;
- (c) készletek tartása a vállalkozás javaiból vagy áruiból kizárólag abból a célból, hogy azokat egy másik vállalkozás feldolgozza;
- (d) állandó üzleti hely fenntartása kizárólag arra a célra, hogy a vállalkozás részére javakat vagy árukat vásároljanak vagy információkat szerezzenek;
- (e) állandó üzleti hely fenntartása kizárólag arra a célra, hogy a vállalkozás részére bármilyen más előkészítő vagy kiegészítő jellegű tevékenységet folytassanak;
- (f) állandó üzleti hely fenntartása kizárólag arra a célra, hogy az a)–e) pontokban említett tevékenységek bármely kombinációját végezze, feltéve, hogy az állandó üzleti helynek az ilyen kombinációból származó teljes tevékenysége előkészítő vagy kiegészítő jellegű;
- (g) a vállalkozáshoz tartozó, egy ideiglenes vásáron vagy kiállításon kiállított javak vagy áruk értékesítése az említett vásár vagy kiállítás zárása után.

5. Tekintet nélkül e cikk 1. és 2. bekezdésének rendelkezéseire, ha egy személy – kivéve a független képviselőt, akire e cikk 6. bekezdésének rendelkezése alkalmazandó – egy vállalkozás számára tevékenykedik és az egyik Szerződő Államban meghatalmazása van, amellyel ott rendszeresen él, arra, hogy a vállalkozás nevében szerződéseket kössön, úgy ez a vállalkozás telephellyel bírónak tekintendő ebben az államban minden olyan tevékenység tekintetében, amelyet ez a személy a vállalkozás részére kifejt, kivéve, ha az ilyen személy tevékenysége e cikk 4. bekezdésében említett tevékenységekre korlátozódik, amelyek, ha azokat egy állandó üzleti helyen keresztül fejtenék ki, az említett bekezdés rendelkezései értelmében nem tennék ezt az állandó üzleti helyet telephellyé.

6. Egy Szerződő Állam vállalkozását nem lehet úgy tekinteni, mintha a másik Szerződő Államban telephelye lenne csupán azért, mert tevékenységét ebben a másik Államban alkusz,

bizományos vagy más független képviselő útján fejt ki, feltéve, hogy ezek a személyek rendes üzleti tevékenységük keretében járnak el.

7. Az a tény, hogy az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság olyan társaságot ellenőriz, vagy olyan társaság ellenőrzése alatt áll, amely a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű, vagy üzleti tevékenységet fejt ki ebben a másik államban (akár telephely útján, akár más módon), önmagában még nem teszi egyik társaságot sem a másik telephelyévé.

6. Cikk

Ingatlan vagyomból származó jövedelem

1. Az a jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagyomból szerez (beleértve a mezőgazdaságból és az erdőgazdálkodásból származó jövedelmet), megadóztatható ebben a másik Szerződő Államban.

2. Az „ingatlan vagyom” kifejezésnek olyan jelentése van, amit annak a Szerződő Államnak jogszabályai szerint jelent, amelyikben a szóban forgó vagyom fekszik. Ez a kifejezés minden esetben magában foglalja az ingatlan vagyom tartozékának minősülő vagyont, az állatállományt és a mezőgazdaságban és az erdőgazdálkodásban használatos berendezéseket, azokat a jogokat, amelyekre a földtulajdonra vonatkozó magánjogi rendelkezések nyernek alkalmazást, az ingatlan vagyom hasznélvezeti jogát, valamint az ásványlelőhelyek, források és más természeti erőforrások kitermelésének vagy kitermelési jogának ellenértékeként járó változó vagy állandó kifizetésekhez való jogot. Hajók és légi járművek nem tekintendők ingatlan vagyomnak.

3. E cikk 1. bekezdésének rendelkezései ingatlan vagyom közvetlen használatából, bérbeadásából, vagy hasznosításának bármely más formájából származó jövedelemre is alkalmazandók.

4. E cikk 1. és 3. bekezdésének rendelkezései a vállalkozás ingatlan vagyomból származó jövedelemre és a szabad foglalkozás gyakorlására szolgáló ingatlan vagyomból származó jövedelemre is alkalmazandók.

7. Cikk

Vállalkozási nyereség

1. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának nyeresége csak ebben az államban adóztatható, kivéve, ha a vállalkozás a másik Szerződő Államban egy ott lévő telephelyen keresztül fejt ki üzleti tevékenységet. Amennyiben a vállalkozás ily módon fejt ki üzleti tevékenységet, a vállalkozás nyeresége megadóztatható a másik államban, de csakis azon telephelynek betudható nyereség mértékéig.

2. Ezen cikk 3. bekezdése rendelkezéseinek fenntartásával, ha az egyik Szerződő Állam vállalkozása tevékenységét a másik Szerződő Államban lévő telephelyen keresztül fejt ki, ennek a telephelynek mindegyik Szerződő Államban azokat a nyereségeket kell betudni, amelyeket akkor érhetne el, ha azonos vagy hasonló tevékenységet azonos vagy hasonló feltételek mellett önálló vállalkozásként fejtene ki, teljesen független kapcsolatot tartva azzal a vállalkozással, amelynek telephelye.

3. A telephely nyereségének megállapításánál levonhatók a telephely üzleti tevékenységével kapcsolatos költségek, beleértve az így felmerült üzletvezetési és általános ügyviteli költségeket, függetlenül attól, hogy abban az Államban merültek-e fel, ahol a telephely fekszik, vagy máshol. Mindazonáltal ilyen levonások nem eszközölhetők az olyan összegek esetében, ha vannak ilyenek, amelyeket a telephely (a tényleges költségek megtérítésén kívül) a vállalkozás központjának, vagy bármely más irodájának jogdíjként, díjként vagy hasonló térítésként fizetett szabadalmak vagy egyéb jogok használatáért vagy jutalékként, elvégzett szolgáltatásokért vagy üzletvezetésért, illetve - a bankvállalkozások esetét kivéve - kamatként a telephelynek kölcsönzött pénzek után. Hasonlóképpen nem veendő figyelembe a telephely nyereségének megállapításakor a telephely által a vállalat központjának vagy bármely más irodájának jogdíjként, díjként vagy hasonló térítésként szabadalmak, vagy egyéb jogok használatáért vagy jutalékként elvégzett szolgáltatásokért vagy üzletvezetésért, illetve - a bankvállalkozások esetét kivéve - a vállalkozás központjának vagy bármely más irodájának kölcsönzött pénzért járó kamatként (a tényleges költségek megtérítésén kívül) felszámított összegek.

4. Ezen cikk semmilyen rendelkezése sem érinti egy Szerződő Állam bármely jogának működését az abban az államban lévő kockázatokhoz kapcsolódó biztosításból származó, belföldi illetőséggel nem rendelkező személy által kapott nyereségre kivetett adókra vonatkozóan.

5. Amennyiben a nyereség olyan jövedelemtételt tartalmaz, amelyekkel a jelen Egyezmény más cikkei külön foglalkoznak, úgy azoknak a cikkeknak a rendelkezéseit e cikk rendelkezései nem érintik.

8. Cikk

Hajózás és légi szállítás

1. A hajók vagy légi járművek nemzetközi forgalomban történő üzemeltetéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adóztatható, ahol a vállalkozás tényleges üzletvezetési helye található.

2. Ezen cikk 1. bekezdésének rendelkezései alkalmazandók azokra a nyereségekre is, amelyek valamely poolban, közös üzemeltetésben vagy nemzetközi üzemeltetésű szervezetben való részvételből származnak.

9. Cikk

Kapcsolt vállalkozások

1. Amennyiben

(a) az egyik Szerződő Állam vállalkozása közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Állam vállalkozásának vezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesedik, vagy

(b) ugyanazok a személyek közvetlenül vagy közvetve az egyik Szerződő Állam vállalkozásának és a másik Szerződő Állam vállalkozásának vezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesednek,

és bármelyik esetben a két vállalkozás egymás közötti kereskedelmi vagy pénzügyi kapcsolataiban olyan feltételekben állapodik meg vagy olyan feltételeket szab, amelyek eltérnek azoktól, amelyekben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy az a nyereség, amelyet a vállalkozások egyike e feltételek nélkül elért volna, de e feltételek miatt nem ért el, beszámítható ennek a vállalkozásnak a nyereségébe, és megfelelően megadóztatható.

2. Ha az egyik Szerződő Állam ezen állam valamely vállalkozásának a nyereségéhez olyan nyereséget számít hozzá – és adóztat meg ennek megfelelően –, amelyet a másik Szerződő Állam vállalkozásánál megadóztattak ebben a másik államban, és az így hozzászámított nyereség olyan nyereség, amelyet az elsőként említett állam vállalkozása ért volna el, ha a két vállalkozás olyan feltételekben állapodott volna meg, mint amelyekben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy ez a másik állam megfelelően kiigazítja az ilyen nyereségre ott kivetett adó összegét. Az ilyen kiigazítás megállapításánál kellően figyelembe kell venni jelen Egyezmény egyéb rendelkezéseit, és a Szerződő Államok illetékes hatóságai szükség esetén egyeztetnek egymással.

10. Cikk Osztalék

1. Az osztalék, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizet, megadóztatható ebben a másik Szerződő Államban.

2. Mindazonáltal ez az osztalék abban a Szerződő Államban is megadóztatható, és annak az államnak a jogszabályai szerint, amelyben az osztalékot fizető társaság belföldi illetőségű, ha azonban az osztalék haszonhúzója a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy, az így megállapított adó nem haladhatja meg az osztalék bruttó összegének 5 százalékát. E bekezdés rendelkezései nem érintik a társaság adóztatását azon nyereség után, amelyből az osztalékot fizetik.

3. E cikk alkalmazásában az „osztalék” kifejezés részvényekből, „élvezeti” részvényekből vagy „élvezeti” jogokból, bányá részvényekből, alapítói részvényekből vagy más nyereségből való részesedést biztosító jogokból – kivéve a hitelköveteléseket – származó jövedelmet, valamint olyan jövedelmet jelent, amelyet annak az államnak az adózási jogszabályai, amelyben a nyereséget felosztó társaság belföldi illetőségű, a részvényekből származó jövedelemmel azonos adóztatási elbánás alá vetnek.

4. E cikk 1. és 2. bekezdésének rendelkezései nem alkalmazandók, ha az osztaléknak egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű haszonhúzója a másik Szerződő Államban, amelyben az osztalékot fizető társaság belföldi illetőségű, egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet fejt ki, vagy egy ott lévő állandó bázisról ebben a másik államban szabad foglalkozást folytat, és az érdekeltség, amelyre tekintettel az osztalékot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik. Ebben az esetben az Egyezmény 7. cikkének vagy 14. cikkének rendelkezéseit kell, az esettől függően alkalmazni.

5. Ha az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság nyereséget vagy jövedelmet élvez a másik Szerződő Államból, úgy ez a másik állam nem adóztathatja meg a társaság által kifizetett osztalékot, kivéve, ha az osztalékot ebben a másik államban belföldi illetőségű

személynek fizetik, vagy ha az érdekeltség, amelyre tekintettel az osztalékot fizetik, ténylegesen a másik államban lévő telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik, sem pedig a társaság fel nem osztott nyereségét nem terhelheti a társaság fel nem osztott nyeresége után kivetett adóval, még akkor sem, ha a kifizetett osztalék vagy a fel nem osztott nyereség egészben vagy részben ebben a másik államban keletkező nyereségből vagy jövedelemből áll.

11. Cikk Kamat

1. A kamat, amely az egyik Szerződő Államban keletkezik, és amelynek haszonhúzója a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy, csak ebben a másik államban adóztatható.

2. E cikk alkalmazásában a „kamat” kifejezés mindenfajta követelésből származó jövedelmet jelent, akár van jelzáloggal biztosítva, akár nem, és akár ad jogot az adós nyereségből való részesedésre, akár nem, és magában foglalja különösen az állami értékpapírokból származó jövedelmet, a kötvényekből és az adósságlevelekből származó jövedelmet, beleértve az ilyen értékpapírokhoz, kötvényekhez vagy adósságlevelekhez kapcsolódó prémiumokat és díjakat. E cikk alkalmazásában a késedelmes fizetés utáni büntető terhek nem tekintendők kamatnak.

3. E cikk 1. bekezdésének rendelkezései nem alkalmazandók, ha a kamat egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű haszonhúzója a másik Szerződő Államban, amelyben a kamat keletkezik, egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet folytat, vagy egy ott lévő állandó bázisról ebben a másik Államban szabad foglalkozást folytat, és a követelés, amely után az ilyen jövedelmet fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik. Ebben az esetben az Egyezmény 7. cikkének vagy 14. cikkének rendelkezéseit kell, az esettől függően alkalmazni.

4. Ha a kamatot fizető személy és a haszonhúzó közötti, vagy kettejük és egy harmadik személy közötti különleges kapcsolat miatt a kamat összege ahhoz a követeléshez viszonyítva, amely után fizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a kamatot fizető személy és a haszonhúzó ilyen kapcsolat hiányában megállapodtak volna, úgy e cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a kifizetett többletösszeg mindkét Szerződő Állam jogszabályai szerint megadóztatható marad, az Egyezmény egyéb rendelkezéseinek kellő figyelembevételével.

12. Cikk Jogdíj

1. A jogdíj, amely az egyik Szerződő Államból származik, és amelyet a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizetnek, ebben a másik Államban adóztatható.

2. Mindazonáltal az ilyen jogdíj abban a Szerződő Államban is, amelyikben keletkezik, ennek az Államnak a jogszabályai szerint megadóztatható, de ha a kedvezményezett a jogdíj haszonhúzója, az így megállapított adó nem haladhatja meg:

(a) a jogdíj bruttó összegének öt százalékát, amennyiben azt ipari, kereskedelmi vagy tudományos berendezések használatáért vagy használati jogáért fizetik;

(b) a jogdíj bruttó összegének nyolc százalékát minden más esetben.

3. E cikk alkalmazásában a „jogdíj” kifejezés bármely olyan jellegű kifizetést jelent, amelyet irodalmi, művészeti vagy tudományos művek, ideértve a filmalkotás, rádió- vagy televíziós közvetítésre szolgáló filmek vagy hangszalagok, bármilyen szabadalom, védjegy, formatervezési vagy más minta, terv, titkos formula vagy eljárás használatáért vagy használati jogáért vagy ipari, kereskedelmi vagy tudományos berendezések használatáért vagy használati jogáért, valamint ipari, kereskedelmi vagy tudományos tapasztalatokra vonatkozó információért ellenértékként kapnak.

4. E cikk 1. és 2. bekezdésének rendelkezései nem alkalmazandók, ha a jogdíj egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű haszonhúzója a másik Szerződő Államban, amelyben a jogdíj keletkezik, egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet folytat, vagy egy ott lévő állandó bázisról ebben a másik államban szabad foglalkozást folytat, és a jog vagy vagyoni érték, amely után a jogdíjat fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik. Ebben az esetben az Egyezmény 7. cikkének vagy 14. cikkének rendelkezéseit kell, az esettől függően alkalmazni.

5. A jogdíj akkor tekintendő az egyik Szerződő Államból származónak, ha a jogdíjat fizető az ebben az Államban illetőséggel bíró személy. Ha azonban a jogdíjat fizető személynek, függetlenül attól, hogy bír-e illetőséggel az egyik Szerződő Államban vagy nem, az egyik Szerződő Államban telephelye vagy állandó bázisa van, amellyel kapcsolatban a jogdíjfizetési kötelezettség felmerült, és ezt a jogdíjat ez a telephely vagy állandó bázis viseli, így az ilyen jogdíj abból az Államból származónak tekintendő, amelyben a telephely vagy állandó bázis van.

6. Ha a jogdíjat fizető személy és a haszonhúzó, vagy kettejük és egy harmadik személy közötti különleges kapcsolat miatt a jogdíj összege azon hasznosításhoz, joghoz vagy információhoz mérten, amiért fizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a jogdíjat fizető személy és a haszonhúzó ilyen kapcsolat hiányában megállapodott volna, úgy e cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a kifizetett többletösszeg mindkét Szerződő Állam jogszabályai szerint megadóztatható marad, az Egyezmény egyéb rendelkezéseinek kellő figyelembevételével.

13. Cikk

Elidegenítésből származó nyereség

1. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek ezen Egyezmény 6. cikkének meghatározott és a másik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagyona elidegenítéséből származó nyeresége megadóztatható ebben a másik államban.

2. A nyereség, amely olyan ingó vagyon elidegenítéséből származik, amely az egyik Szerződő Állam vállalkozása másik Szerződő Államban lévő telephelye üzleti vagyonának része, vagy amely egy olyan állandó bázishoz tartozik, amellyel az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy szabad foglalkozás gyakorlása céljából a másik Szerződő Államban rendelkezik, beleértve az ilyen telephelynek (önmagában vagy az egész vállalkozással együtt történő) vagy állandó bázisnak elidegenítéséből elért nyereséget, megadóztatható ebben a másik Szerződő Államban.

3. A nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajók vagy légi járművek elidegenítéséből vagy az ilyen hajók vagy légi járművek üzemeltetését szolgáló ingó vagyon elidegenítéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adóztatható, ahol a vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye van.

4. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek olyan részvények vagy hasonló érdekeltségek elidegenítéséből származó nyeresége, amelyek értékének több mint 50 százaléka közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagyontól származik, megadóztatható ebben a másik államban.

5. Az e cikk 4. bekezdésében nem említett olyan részvények elidegenítéséből származó nyereség, amelyeket az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró, ott tőzsdén nem bejegyzett vállalkozásban közvetlenül vagy közvetve birtokolnak, megadóztatható abban az Államban.

6. E cikk megelőző bekezdéseiben nem említett bármely vagyon elidegenítéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben az elidegenítő belföldi illetőségű.

14. Cikk Szabad foglalkozás

1. Az olyan jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy szabad foglalkozásból vagy más önálló jellegű tevékenységből élvez, csak ebben az Államban adóztatható, kivéve az alábbi eseteket, amikor az ilyen jövedelem a másik Szerződő Államban is megadóztatható:

(a) ha a személy tevékenységének kifejtéséhez a másik Szerződő Államban rendszeresen állandó bázissal rendelkezik; ebben az esetben a jövedelem csak annyiban adóztatható ebben a másik Szerződő Államban, amennyiben az ennek az állandó berendezésnek tudható be; vagy

(b) ha a személy tartózkodása a másik Szerződő Államban a vonatkozó pénzügyi évben kezdődő vagy végződő bármely tizenkét hónapos periódusban összesen 183 napot vagy azt meghaladó időszakot vagy időszakokat tesz ki; ebben az esetben a jövedelem csak annyiban adóztatható ebben a másik Államban, amennyiben az ebben a másik Államban kifejtett tevékenységből származik.

2. A „szabad foglalkozás” kifejezés magában foglalja különösen az önállóan kifejtett tudományos, irodalmi, művészeti, nevelési vagy oktatási tevékenységet, valamint az orvosok, ügyvédek, mérnökök, építészek, fogorvosok és könyvszakértők önálló tevékenységét.

15. Cikk Munkaviszonyból származó jövedelem

1. Ezen Egyezmény 16., 18., 19. és 21. cikkeinek rendelkezéseinek fenntartásával a fizetés, a bér és más hasonló díjazás, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy munkaviszonyra tekintettel kap, csak ebben az államban adóztatható, kivéve, ha a munkát a másik Szerződő Államban végzik. Amennyiben a munkát ott végzik, úgy az ezért kapott díjazás megadóztatható ebben a másik államban.

2. Tekintet nélkül e cikk 1. bekezdésének rendelkezéseire, az a díjazás, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban végzett munkára tekintettel kap, csak az elsőként említett államban adóztatható, ha:

(a) a kedvezményezett a másik államban nem tartózkodik egyfolytában vagy megszakításokkal összesen 183 napnál hosszabb időszakot az adott pénzügyi évben kezdődő vagy végződő bármely tizenkét hónapos időtartamon belül, és

(b) a díjazást olyan munkaadó fizeti, vagy azt olyan munkaadó nevében fizetik, aki nem belföldi illetőségű a másik államban, és

(c) a díjazást nem a munkaadónak a másik államban lévő telephelye vagy állandó bázisa viseli.

3. Tekintet nélkül e cikk előző rendelkezéseire, a nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajó vagy légi jármű fedélzetén végzett munkáért kapott díjazás megadóztatható abban a Szerződő Államban, amelyben a vállalkozás tényleges üzletvezetési helye van.

16. Cikk Igazgatók tiszteletdíja

Az igazgatói tiszteletdíj és más hasonló kifizetés, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy, a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság igazgatótanácsának vagy felügyelőbizottságának tagjaként kap, megadóztatható ebben a másik államban.

17. Cikk Művészek és sportolók

1. Tekintet nélkül ezen Egyezmény 14. és a 15. cikkének rendelkezéseire, az a jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy előadóművészként, mint színpadi, film-, rádió- vagy televíziós művész vagy zeneművész, vagy sportolóként élvez a másik Szerződő Államban ilyen minőségében kifejtett személyes tevékenységéből, megadóztatható ebben a másik államban.

2. Amennyiben egy előadóművész vagy egy sportoló által ilyen minőségében kifejtett személyes tevékenységéből származó jövedelem nem az előadóművésznél vagy sportolónál magánál, hanem egy másik személynél jelentkezik, úgy ez a jövedelem, tekintet nélkül ezen Egyezmény 7., 14. és a 15. cikkének rendelkezéseire, megadóztatható abban a Szerződő Államban, amelyben az előadóművész vagy a sportoló a tevékenységét kifejti.

3. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy által, az e cikk 1. és 2. bekezdésében megfogalmazottak szerint kapott jövedelem mentes az adó alól a másik Szerződő Államban, feltéve, hogy ezen tevékenységet teljesen vagy nagyrészt az elsőként említett Szerződő Állam vagy annak helyi hatósága közalapjaiból támogatják, vagy a Szerződő Államok Kormányai között létrejött kulturális egyezmény vagy megállapodás alapján kerül rá sor.

18. Cikk Nyugdíjak

1. Ezen Egyezmény 19. cikkének 2. bekezdésében foglalt rendelkezések fenntartásával, az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek munkaviszonyra tekintettel fizetett nyugdíj és más hasonló díjazás csak ebben az államban adóztatható.

2. Tekintet nélkül e cikk 1. bekezdésének rendelkezéseire, az egyik Szerződő Állam vagy annak helyi hatósága társadalombiztosítási rendszerének részét képző program alapján fizetett nyugdíjak és más kifizetések csak ebben az államban adóztathatóak.

19. cikk Közszolgálat

1. (a) A fizetések, bérek és más hasonló, nem nyugdíj jellegű díjazások, amelyeket az egyik Szerződő Állam vagy annak helyi hatósága fizet természetes személynek az ezen államnak vagy hatóságnak teljesített szolgálatért, csak ebben az államban adóztathatók.

(b) Ezen fizetések, bérek és más hasonló díjazások azonban csak a másik Szerződő Államban adóztathatók, ha a szolgálatot ebben a másik államban teljesítették, és a természetes személy ebben az államban olyan belföldi illetőségű személy, aki:

(i) ennek az államnak az állampolgára; vagy

(ii) nem kizárólag a szolgálat teljesítése céljából vált ebben az államban belföldi illetőségű személlyé.

2. (a) Bármely nyugdíj, amit egy Szerződő Állam vagy annak helyi hatósága fizet, vagy amit egy Szerződő Állam vagy annak helyi hatósága által létesített alaptól fizetnek egy természetes személynek az ezen Államnak vagy hatóságnak teljesített szolgálatért, csak ebben az Államban adóztatható.

(b) Mindazonáltal ez a nyugdíj csak a másik Szerződő Államban adóztatható, ha a természetes személy ebben a másik Államban belföldi illetőséggel bír és annak állampolgára.

3. Az egyik Szerződő Állam vagy annak helyi hatósága által folytatott üzleti tevékenységgel kapcsolatosan teljesített szolgálatért fizetett fizetésekre, bérekre és más hasonló díjazásokra és nyugdíjakra ezen Egyezmény a 15., 16., 17. és 18. cikkének rendelkezései alkalmazandók.

20. Cikk Tanulók

Azok a kifizetések, amelyeket olyan tanuló, ipari és kereskedelmi tanuló vagy gyakornok kap ellátására, tanulmányi vagy képzési célokra, aki közvetlenül az egyik Szerződő Államba való utazás előtt a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű volt, vagy jelenleg is az, és aki az elsőként említett államban kizárólag tanulmányi vagy képzési célból tartózkodik, nem adóztatható meg ebben az államban, amennyiben az ilyen kifizetések ezen az államon kívüli forrásból származnak.

21. Cikk Tanárok és kutatók

Azok a díjazások, amelyet egy oktató vagy kutató - aki az egyik Szerződő Államban belföldi illetőséggel bíró személy vagy az volt mielőtt a másik Szerződő Államba látogatást tett, vagy meghívást kapott - oktatási vagy kutatási tevékenység végzésére tekintettel kap, mentes az adó alól négy évet meg nem haladó időszakra abban a másik Szerződő Államban.

22. Cikk Egyéb jövedelem

1. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy jövedelmének az ezen Egyezmény előző cikkeiben nem tárgyalt részei, bárhol is keletkeznek, csak ebben az államban adóztathatók.

2. E cikk 1. bekezdésének rendelkezései nem alkalmazandók ezen Egyezmény 6. cikkének 2. bekezdésében meghatározott ingatlan vagyonból származó jövedelmen kívüli jövedelemre, ha az ilyen jövedelemnek az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű kedvezményezettje a másik Szerződő Államban egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet fejt ki, vagy egy ott lévő állandó bázisról ebben a másik államban szabad foglalkozást folytat, és a jog vagy vagyoni érték, amelyre tekintettel a jövedelmet fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik. Ebben az esetben ezen Egyezmény 7. cikkének vagy 14. cikkének rendelkezéseit kell, az esettől függően alkalmazni.

23. Cikk Vagyon

1. Ezen Egyezmény 6. cikkében említett olyan ingatlan vagyon, amely az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy tulajdonát képezi és a másik Szerződő Államban fekszik, megadóztatható ebben a másik államban.

2. Az ingó vagyon, amely az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban lévő telephelye üzleti vagyonának részét képezi, vagy az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy számára a másik Szerződő Államban szabad foglalkozás céljából rendelkezésre álló állandó bázishoz tartozó ingó vagyonban testesül meg, megadóztatható ebben a másik államban.

3. Az egyik Szerződő Állam vállalkozása által nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajókból és légi járművekből álló ingó vagyonban, és az ilyen hajók és légi járművek üzemeltetéséhez szükséges ingó vagyonban megtestesülő vagyon csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben a vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye van.

4. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy minden más vagyonrésze csak ebben az Szerződő Államban adóztatható.

24. Cikk A kettős adóztatás elkerülése

A kettős adóztatást a következő módon kell elkerülni:

1. A Szaúd-Arábiai Királyság esetében:

- (a) Amennyiben a Szaúd-Arábiai Királyságban belföldi illetőségű személy olyan jövedelmet élvez, vagy olyan vagyona van, amely ezen Egyezmény rendelkezései szerint megadóztatható Magyarországon, a Szaúd-Arábiai Királyság megengedi:
- (i) az ilyen belföldi illetőségű személy jövedelmét terhelő adóból azon összeg levonását, amely megegyezik a Magyarországon megfizetett adóval;
 - (ii) az ilyen belföldi illetőségű személy vagyonát terhelő adóból azon összeg levonását, amely megegyezik a Magyarországon megfizetett adóval.

Az így levont összeg azonban egyik esetben sem haladhatja meg a levonás előtt megállapított jövedelemadónak vagy vagyonadónak azt a részét, amely az esettől függően, a Magyarországon megadóztatható jövedelemre vagy vagyona esik.

- (b) a kettős adóztatás elkerülése nem fogja korlátozni a Szaúd-Arábiai Királyságban belföldi illetőséggel bíró szaúdi állampolgárokra vonatkozó Zakat beszedési rendszer rendelkezéseit.

2. Magyarország esetében:

- (a) Amennyiben egy Magyarországon belföldi illetőségű személy olyan jövedelmet élvez, vagy olyan vagyona van, amely ezen Egyezmény rendelkezései szerint megadóztatható a Szaúd-Arábiai Királyságban, Magyarország a (b) pontban és a 3. bekezdésben foglalt rendelkezések fenntartásával mentesíti az ilyen jövedelmet vagy vagyont az adó alól.

(b) Amennyiben egy Magyarországon belföldi illetőségű személy olyan jövedelemtételt élvez, amelyek a 10. és 12. cikk rendelkezései szerint megadóztathatók a Szaúd-Arábiai Királyságban, Magyarország megengedi az ilyen belföldi illetőségű személy jövedelmét terhelő adóból azon összeg levonását, amely megegyezik a Szaúd-Arábiai Királyságban megfizetett adóval. Az így levont összeg azonban nem haladhatja meg a levonás előtt számított adónak azt a részét, amely a Szaúd-Arábiai Királyságból származó ilyen jövedelemtételre esik.

(c) Az (a) pont rendelkezései nem alkalmazandók az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy jövedelemére vagy vagyonára, ha a másik Szerződő Állam ezen Egyezmény rendelkezéseit alkalmazva mentesíti az ilyen jövedelmet vagy vagyont az adó alól, vagy az ilyen jövedelemre a 10. vagy 12. cikk 2. bekezdése rendelkezéseit alkalmazza.

3. Amennyiben ezen Egyezmény bármely rendelkezése szerint valamely, az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy által élvezett jövedelem vagy a tulajdonát képező vagyon mentesül az adó alól ebben az államban, ez az állam mindazonáltal ennek a belföldi illetőségű személynek a többi jövedelme vagy vagyona utáni adó kiszámításánál figyelembe veheti a mentesített jövedelmet vagy vagyont.

25. Cikk Kölcsönös egyeztetési eljárás

1. Ha egy személy véleménye szerint az egyik vagy mindkét Szerződő Állam intézkedései rá nézve olyan adóztatáshoz vezetnek vagy fognak vezetni, amely nem felel meg ezen Egyezmény rendelkezéseinek, úgy ezeknek az államoknak a belső jogszabályai által biztosított jogorvoslati lehetőségektől függetlenül, ügyét előterjesztheti annak a Szerződő Államnak az illetékes hatóságához, amelyben belföldi illetőségű. Az ügyet ezen Egyezmény rendelkezéseinek meg nem felelő adóztatáshoz vezető intézkedésre vonatkozó első értesítést követő három éven belül kell előterjeszteni.

2. Az illetékes hatóság, amennyiben a kifogást megalapozottnak találja, és önmaga nem képes kielégítő megoldást találni, törekedni fog arra, hogy az ügyet a másik Szerződő Állam illetékes hatóságával együtt kölcsönös egyetértéssel rendezze azzal a céllal, hogy elkerüljék az olyan adóztatást, amely nem áll összhangban ezen Egyezménnyel. Az így létrejött megállapodást a Szerződő Államok belső jogszabályaiban előírt határidőktől függetlenül végre kell hajtani.

3. Mindkét Szerződő Állam illetékes hatósága törekedni fog arra, hogy ezen Egyezmény értelmezésével vagy alkalmazásával kapcsolatos nehézségeket vagy kétségeket kölcsönös egyetértéssel oldja fel. Közös tanácskozásokat tarthatnak annak érdekében, hogy olyan esetekben is elkerüljék a kettős adóztatást, amelyről ezen Egyezmény nem rendelkezik.

4. A Szerződő Államok illetékes hatóságai érintkezhetnek egymással abból a célból, hogy az előző bekezdések értelmében egyetértésre jussanak.

26. Cikk Információcsere

1. A Szerződő Államok illetékes hatóságai tájékoztatni fogják egymást a jelen Egyezmény rendelkezéseinek végrehajtásához, vagy a Szerződő Államok vagy azok helyi hatóságai által kivetett, bármilyen fajtájú vagy megnevezésű adóra vonatkozó belső jogszabályi rendelkezések végrehajtásához és érvényesítéséhez előreláthatóan fontos információról, amennyiben az ezek alapján való adóztatás nem ellentétes az Egyezménnyel. Az információcsere ezen Egyezmény 1. és 2. cikke nem korlátozza.

2. A Szerződő Államnak e cikk 1. bekezdése alapján kapott bármely információt ugyanúgy titokként kell kezelnie, mint az ennek az államnak a saját belső jogszabályai alapján megszerzett információkat, és csak olyan személyek vagy hatóságok (beleértve a bíróságokat és a közigazgatási szerveket) részére szabad felfednie, amelyek e cikk 1. bekezdésében említett adók megállapításával vagy beszedésével, ezek érvényesítésével és a vonatkozó peres eljárással, vagy az ezekkel az adókkal kapcsolatos jogorvoslat elbírálásával, vagy a fentiek felügyeletével foglalkoznak. Ezek a személyek vagy hatóságok az információt csak ilyen célokra használhatják fel. Nyilvános bírósági tárgyalásokon vagy bírósági határozatokban az információt nyilvánosságra hozhatják.

3. E cikk 1. és 2. bekezdésének rendelkezései semmilyen esetben sem értelmezhetők úgy, mintha valamelyik Szerződő Államot arra köteleznék, hogy:

(a) az egyik vagy a másik Szerződő Állam jogszabályaitól vagy államigazgatási gyakorlatától eltérő államigazgatási intézkedést hozzon;

(b) olyan információt nyújtson, amely az egyik vagy másik Szerződő Állam jogszabályai szerint, vagy az államigazgatás szokásos rendjében nem szerezhető be;

(c) olyan információt nyújtson, amely bármely szakmai, üzleti, ipari, kereskedelmi vagy foglalkozási titkot vagy szakmai eljárást fedne fel, vagy amelynek felfedése sértené a közrendet.

4. Ha az egyik Szerződő Állam a jelen cikknek megfelelően információt kér, a másik Szerződő Állam saját információszerzési intézkedéseit alkalmazza a kért információ megszerzése érdekében, még akkor is, ha a másik Államnak az információra saját adóügyi céljaira nincs szüksége. A megelőző mondatban foglalt kötelezettségre e cikk 3. bekezdésének korlátozásai vonatkoznak, de ezek a korlátozások semmilyen esetben sem értelmezhetők úgy, hogy a Szerződő Állam számára megengedik az információszerzés megtagadását kizárólag azért, mert az információhoz nem kapcsolódik hazai érdeke.

5. A 3. bekezdés rendelkezései semmilyen esetben nem értelmezhetők úgy, hogy a Szerződő Állam számára megengedik az információszerzés megtagadását kizárólag azért, mert az információ banknak, más pénzintézetnek, kijelölt személynek vagy képviselői vagy bizalmi minőségben eljáró személynek áll rendelkezésére, vagy mert az egy személyben lévő tulajdonosi érdekeltségre vonatkozik.

27. Cikk

Diplomáciai és konzuli képviseletek tagjai

Az Egyezmény semmilyen módon nem érinti a diplomáciai vagy konzuli képviseletek tagjait a nemzetközi jog általános szabályai szerint vagy külön egyezmények rendelkezései alapján megillető adózási kiváltságokat.

28. cikk

Vegyes rendelkezések

[HELYETTESÍTVE az MLI 7. cikk 1 bekezdése által] [Az Egyezmény semmilyen módon nem érinti valamely Szerződő Állam adócsalás és adókijátszás megelőzésére vonatkozó hazai jogszabályainak alkalmazását, amennyiben az adott Szerződő Állam illetékes hatósága megállapítja, hogy a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek vagy az ilyen belföldi illetőségű személlyel kapcsolatban lévő személynek a fő célja vagy fő céljainak egyike ezen Egyezmény kedvezményeinek megszerzése volt. A Szerződő Államok konzultálhatnak egymással mielőtt az előző mondat alapján az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személytől a másik Szerződő Államban megtagadnák az adókönyvítés alkalmazását.]

Az alábbi, az MLI 7. cikk 1. bekezdése alkalmazandó és felülírja az Egyezmény rendelkezéseit:

AZ MLI 7. CIKKE – A NEMZETKÖZI SZERZŐDÉSSSEL VALÓ VISSZAÉLÉSEK MEGAKADÁLYOZÁSA (fő célt teszt rendelkezések)

Tekintet nélkül a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény bármely más cikkének rendelkezéseire, a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezményekben meghatározott kedvezmény nem biztosítható olyan jövedelem-, illetve vagyonelemek esetében, amelyekről – az eset összes tényének és körülményének figyelembe vételével – megalapozottan megállapítható, hogy az adott kedvezményben való részesülés volt az egyik fő célja valamely olyan megállapodásnak vagy ügyletnek, amely közvetlenül vagy

közvetve e kedvezmény megadásához vezetett, kivéve, ha bizonyítják, hogy az adott kedvezmény megadása e körülmények között megfelelne a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény vonatkozó rendelkezései rendeltetésének és céljának.

29. Cikk Hatálybalépés

1. Bármely Szerződő Államnak értesítenie kell a másik államot diplomáciai úton keresztül, a belső joga által meghatározott az Egyezmény hatálybalépéséhez szükséges feltételek kielégítéséről. Az Egyezmény az említett értesítések közül a későbbi kézhezvételének hónapját követő második hónap első napján lép hatályba.

2. Ezen Egyezmény rendelkezései alkalmazandók:

(a) a forrásnál levont adók tekintetében ezen Egyezmény hatálybalépésének dátumát követő január 1-jén vagy azt követően fizetett összegekre;

(b) az egyéb adók tekintetében ezen Egyezmény hatálybalépésének dátumát követő január 1-jén vagy azután kezdődő adóévekre.

30. Cikk Felmondás

1. Jelen Egyezmény korlátlan ideig marad hatályban, de bármelyik Szerződő Állam diplomáciai úton felmondhatja azt annak hatálybalépésétől számított öt év után úgy, hogy bármely naptári év június 30-a előtt a felmondásról írott értesítést küld a másik Szerződő Állam számára.

2. Ebben az esetben az Egyezmény nem alkalmazandó:

(a) a forrásnál levont adók tekintetében annak a naptári évnek a végét követően fizetett összegek vonatkozásában, amelyben az ilyen felmondásról szóló értesítést adták;

(b) az egyéb adók tekintetében az ilyen felmondásról szóló értesítés átadásának naptári éve vége után kezdődő adóévek vonatkozásában.

Ennek hitelül az arra kellő meghatalmazással rendelkező alulírottak az Egyezményt aláírták.

Készült két példányban Rijádban, 2014. március 23. napján magyar, arab és angol nyelven, mindegyik szöveg egyaránt hiteles. Eltérő értelmezés esetén az angol nyelvű szöveg irányadó.

JEGYZŐKÖNYV

A Magyarország Kormánya és a Szaúd-Arábiai Királyság Kormánya között a jövedelemadókat területein a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról szóló Egyezmény aláírásakor Magyarország Kormánya és a Szaúd-Arábiai Királyság Kormánya megállapodott, hogy az alábbi rendelkezések az Egyezmény szerves részét képezik.

1. Megállapítást nyert, hogy az Egyezményben használt „tényleges üzletvezetés helye” kifejezés azt az állandó helyet jelenti, ahol a teljes vállalkozás üzletvezetéséhez szükséges magasabb szintű, lényeges vezetői és kereskedelmi döntéseket általában és rendszeresen meghozzák.
2. Megállapítást nyert, hogy az Egyezmény 4. cikkének alkalmazásában „az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy” kifejezés magában foglalja az egyik Szerződő Állam jogának megfelelően létrejött bármely személyt, amely nem adóköteles abban az Államban és létrehozása, illetve fenntartása abban az Államban:
 - (a) vagy kizárólag vallásos, jótékonyági, oktatási, tudományos vagy más hasonló közcéljal történik;
 - (b) vagy munkavállalók számára nyugdíj vagy más hasonló juttatás biztosítása céljából.
3. Megállapítást nyert, hogy az Egyezmény 7. cikkének alkalmazásában:
 - (a) egy Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államba történő árukiviteléből származó vállalkozási nyeresége nem adóztatható abban a másik Szerződő Államban. Amennyiben a kiviteli szerződések más, a másik Szerződő Államban található telephelyen keresztül végzett tevékenységeket is magukban foglalnak, az ilyen tevékenységekből származó nyereség megadóztatható abban a másik Szerződő Államban;
 - (b) a „vállalkozási nyereség” kifejezés magában foglalja többek között a gyártásból, kereskedelemről, banki tevékenységből, biztosításból, belföldi szállítás működtetéséből, szolgáltatások nyújtásából és ingó vagyontárgy bérbeadásából származó jövedelmet. Az ilyen kifejezés nem foglalja magában a természetes személy tevékenységét, azt akár alkalmazottként, akár önállóan végzi.
4. Megállapítást nyert, hogy az Egyezmény 26. cikkének alkalmazásában az említett cikk rendelkezéseinek megfelelően megküldött információ csak az abban meghatározott adóügyi célokra használható fel.
5. Magyarország Kormánya úgy értelmezi, hogy Magyarország ezen Egyezményben vállalt kötelezettségei összhangban vannak az Európai Unió tagjaként vállalt kötelezettségeivel. Amennyiben azonban Magyarország a jövőben megállapítja, hogy ezen Egyezményben vállalt kötelezettségei nincsenek összhangban a Magyarországra európai uniós tagként vonatkozó követelményekkel, mindkét Szerződő Állam konzultálhat egymással az Egyezmény lehetséges módosításairól.

Ennek hiteléül az arra kellő meghatalmazással rendelkező alulírottak az Egyezményt aláírták.

Készült két példányban Rijádban, 2014. március 23. napján magyar, arab és angol nyelven, mindegyik szöveg egyaránt hiteles. Eltérő értelmezés esetén az angol nyelvű szöveg irányadó.